

въ незалепенъ още пликъ, недовършено, съ адресъ, вѣроятно, до неговата любима :

„... Отлитамъ въ небесната ширь за единадесета победа. Следъ малко ще продължа редоветѣ си съ погледъ и мисълъ по тебе Jenni. Сега... висинето е мое и то ме зове. Edward“.

Почтително снехме шапки, а задъ нашитѣ линии, на високото плато на Бабуна се спускаше победителтъ, цѣлъ позлатенъ отъ короната на наклонилото се слънце.

16 септемврий 1918 г., Битолско поле.